

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 92

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 16 februarie 2009

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 1.287 din 2 decembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480, art. 481 și art. 1.899 din Codul civil, ale art. 45 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, precum și ale art. 304 pct. 8 și 9 din Codul de procedură civilă	2–3
Decizia nr. 1.293 din 2 decembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989	3–4
Decizia nr. 1.403 din 16 decembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 600 alin. 1 teza a treia din Codul de procedură civilă.....	5–6
Decizia nr. 14 din 8 ianuarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 2—5 din Codul penal	6–7
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
4. — Ordonanță de urgență privind reglementarea unor măsuri în domeniul bugetar	8–9
ACTE ALE CAMEREI CONSULTANȚILOR FISCALI	
4. — Hotărâre privind susținerea examenului pentru atribuirea calității de consultant fiscal — sesiunea martie 2009	10–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.287**

din 2 decembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480, art. 481 și art. 1.899 din Codul civil, ale art. 45 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, precum și ale art. 304 pct. 8 și 9 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 480, art. 481 și art. 1.899 din Codul civil, ale art. 46 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, precum și ale art. 304 pct. 8 și 9 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Viorel Cristea și Emilia Cristea în Dosarul nr. 26.134/3/2005 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

La apelul nominal răspunde pentru Viorel Cristea avocatul Marcel Ștefan, fiind prezentă personal și asistată de același avocat Emilia Cristea. De asemenea, răspunde, pentru partea Maria Rudeanu, avocatul Ion Corbeanu.

Lipsește celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Avocatul autorilor excepției solicită admiterea excepției pentru aceleași motive pe care le-a invocat în fața instanței de judecată.

Avocatul Ion Corbeanu solicită respingerea excepției, invocând jurisprudența Curții Constituționale.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 26.134/3/2005, **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480, art. 481 și art. 1.899 din Codul civil, ale art. 46 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, precum și ale art. 304 pct. 8 și 9 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Viorel Cristea și Emilia Cristea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile de lege criticate sunt contrare dispozițiilor constituționale și din actele internaționale invocate, fără a motiva în ce constă această contrarietate. Autorii excepției critică, de altfel, hotărârea pronunțată de instanța de judecată

în litigiul aflat pe rolul acesteia, având ca obiect o acțiune în revendicarea unui imobil.

Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie apreciază că prevederile de lege criticate nu contravin normelor constituționale și internaționale invocate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale. Invocă, în acest sens, jurisprudența Curții.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, deși a fost sesizată de instanța de judecată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 din Legea nr. 10/2001, în realitate, așa cum rezultă din cuprinsul încheierii de sesizare, prevederile de lege criticate sunt cele ale art. 45 din aceeași lege.

Așadar, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 480, art. 481 și art. 1.899 din Codul civil, art. 45 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, precum și art. 304 pct. 8 și 9 din Codul de procedură civilă.

Textele criticate au următoarea redactare:

— Art. 480 din Codul civil: „*Proprietatea este dreptul ce are cineva de a se bucura și a dispune de un lucru în mod exclusiv și absolut, însă în limitele determinate de lege.*”;

— Art. 481 din Codul civil: „*Nimeni nu poate fi silit a ceda proprietatea sa, afară numai pentru cauză de utilitate publică și primind o dreaptă și prealabilă despăgubire.*”;

— Art. 1.899 din Codul civil: „*Justa cauză trebuie să fie totdeauna probată de cel ce invocă prescripția de 10 până la 20 ani.*”

Buna-credință se presupune totdeauna și sarcina probei cade asupra celui ce alege rea-credință.”;

— Art. 45 din Legea nr. 10/2001: „(1) Actele juridice de înstrăinare, inclusiv cele făcute în cadrul procesului de privatizare, având ca obiect imobile care cad sub incidența prevederilor prezentei legi, sunt valabile dacă au fost încheiate cu respectarea legilor în vigoare la data înstrăinării.

(2) Actele juridice de înstrăinare, inclusiv cele făcute în cadrul procesului de privatizare, având ca obiect imobile preluate fără titlu valabil, sunt lovite de nulitate absolută, în afară de cazul în care actul a fost încheiat cu bună-credință.

(3) Actele juridice de înstrăinare, inclusiv cele făcute în cadrul procesului de privatizare, având ca obiect imobilele prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. b), sunt lovite de nulitate absolută, buna-credință neputând fi invocată în aceste cazuri.

(4) Actele juridice de înstrăinare, inclusiv cele întocmite în cadrul procesului de privatizare, având ca obiect imobile preluate cu titlu valabil, sunt lovite de nulitate absolută dacă au fost încheiate cu încălcarea dispozițiilor imperative ale legilor în vigoare la data înstrăinării.

(5) Prin derogare de la dreptul comun, indiferent de cauza de nulitate, dreptul la acțiune se prescrie în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi.”;

— Art. 304 pct. 8 și 9 din Codul de procedură civilă: „Modificarea sau casarea unor hotărâri se poate cere în următoarele situații, numai pentru motive de nelegalitate:

(...)

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480, art. 481 și art. 1.899 din Codul civil, ale art. 45 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, precum și ale art. 304 pct. 8 și 9 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Viorel Cristea și Emilia Cristea în Dosarul nr. 26.134/3/2005 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 decembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.293
din 2 decembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocar — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Ion Predescu — judecător
Tudorel Toader — judecător

Puskás Valentin Zoltán — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Antonia Constantin — procuror
Maria Bratu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind

regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Eva Agneta Stauder și Goddfried Stauder în Dosarul nr. 185/83/2007 al Curții de Apel Oradea — Secția civilă mixtă.

La apelul nominal, lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 aprilie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 185/83/2007 **Curtea de Apel Oradea — Secția civilă mixtă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989**, excepție ridicată de Eva Agneta Stauder și Goddfried Stauder.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2), întrucât aceste prevederi se aplică în cazul unui contract de vânzare-cumpărare încheiat în baza Legii nr. 112/1995.

Curtea de Apel Oradea — Secția civilă mixtă consideră că prevederile de lege criticate contravin art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție. În acest sens arată că stabilirea unui termen de prescripție special, mai scurt decât cel din dreptul comun, doar în cazul actelor de înstrăinare încheiate între statul român și foștii chiriași cu privire la imobile ce fac obiectul retrocedărilor către foștii proprietari, persoane fizice, în timp ce în cazul contractelor de înstrăinare având ca obiect astfel de imobile, dar care au avut ca proprietari organizațiile de cult, termenul special este de un an, fiind totodată prelungit succesiv, creează o situație discriminatorie între diversele categorii de cetățeni.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege sunt constituționale. Invocă în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Eva Agneta Stauder și Goddfried Stauder în Dosarul nr. 185/83/2007 al Curții de Apel Oradea — Secția civilă mixtă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 decembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, cu următorul conținut: „*Prin derogare de la dreptul comun, indiferent de cauza de nulitate, dreptul la acțiune se prescrie în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi.*”

În susținerea neconstituționalității acestui text de lege, autorul excepției invocă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2), potrivit cărora „*Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 a mai fost supus controlului de constituționalitate în raport cu prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2). Astfel, prin Decizia nr. 730 din 24 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 979 din 7 decembrie 2006, și Decizia nr. 104 din 13 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 5 aprilie 2007, Curtea a statuat că textul de lege criticat nu are caracter novator și, prin urmare, nu retroactivează.

De asemenea, Curtea a mai reținut că „imprescriptibilitatea unor drepturi, consfințită, în anumite cazuri, cu titlu de principiu în legislația civilă, nu este consacrată ca atare de Constituție. Așa fiind, legiuitorul poate, în considerarea unor rațiuni majore, să deroge de la acest principiu, așa cum a procedat prin norma dedusă controlului, fără a îndreptăți calificarea reglementării respective ca fiind neconstituțională”.

Considerentele și soluția deciziilor menționate sunt valabile și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții.

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.403

din 16 decembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 600 alin. 1 teza a treia din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 600 alin. 1 teza a treia din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Paulina Bivolaru și Remus Virgil Bivolaru în Dosarul nr. 6.380/299/2007 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din data 9 ianuarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 6.380/299/2007, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 600 alin. 1 teza a treia din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Paulina Bivolaru și Remus Virgil Bivolaru.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că reglementarea termenului de 5 zile în care poate fi formulat recursul împotriva încheierii prin care instanța se pronunță asupra cererii de sechestrul judiciar, sub aspectul momentului de la care începe să curgă, respectiv de la data pronunțării încheierii, iar nu de la comunicarea acesteia, este neconstituțională, întrucât încalcă dreptul persoanei la un proces echitabil.

Tribunalul București — Secția a IV-a civilă apreciază că excepția este neîntemeiată, reglementarea unui termen pentru declararea căii de atac, în sensul curgerii sale de la momentul pronunțării hotărârii, nu poate reprezenta o încălcare a dreptului de acces la justiție și nici o restrângere a dreptului la un proces echitabil.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 600 alin. 1 teza a treia din Codul de procedură civilă: „Cererea de sechestrul judiciar se judecă de urgență, cu citarea părților. În caz de admitere, instanța va putea să oblige pe reclamant la darea unei cauțiuni, iar în cazul bunurilor imobile se va proceda potrivit art. 593 alin. 3. *Încheierea este supusă numai recursului, în termen de 5 zile de la pronunțare.* Dispozițiile art. 592 alin. 3 se aplică în mod corespunzător.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (3), care consacră dreptul la un proces echitabil, precum și dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că sechestrul judiciar are ca finalitate prevenirea eventualelor manopere dolosive ale debitorului rău-platnic, tinzând la crearea sau amplificarea insolabilității sale, de natură a-l pune în imposibilitate pe creditorul *de facto* de a-și valorifica silit dreptul său de creanță, în temeiul unui titlu executoriu a cărui dobândire este previzibilă, dacă nu chiar iminentă.

Potrivit art. 600 din Codul de procedură civilă, cererea de sechestrul judiciar se judecă, în mod obligatoriu, cu citarea părților, această procedură având deci caracter contencios. Cu acest prilej părțile pot învedera instanței împrejurările care să justifice sau nu luarea unei asemenea măsuri, beneficiind de toate garanțiile procesuale prevăzute de lege, inclusiv de posibilitatea de a ataca, într-un anumit termen, cu recurs hotărârea prin care instanța se pronunță asupra acestei măsuri asigurătorii.

În această materie, ca de altfel oriunde legiuitorul a condiționat valorificarea unui drept de exercitarea sa în anumite condiții sau termene, nu s-a procedat în acest fel cu intenția de a restrânge accesul liber la justiție, de care, în mod evident, cel interesat a beneficiat în cadrul termenului legal instituit, ci, exclusiv, pentru a instaura un climat de ordine, indispensabil, în vederea exercitării dreptului constituțional prevăzut de art. 21, prevenind astfel abuzurile și asigurând protecția drepturilor și intereselor legitime ale celorlalte părți. De altfel, Curtea a statuat în mod constant că reglementarea de către legiuitor, în limitele competenței ce i-a fost conferită prin Constituție, a condițiilor de exercitare a unui drept — subiectiv sau procesual, inclusiv prin instituirea unor termene, nu constituie o restrângere a exercițiului acestuia, ci doar o modalitate eficientă de a preveni exercitarea sa abuzivă, în detrimentul altor titulari de drepturi, în egală măsură ocrotite.

Departate de a îngrădi drepturi consacrate constituțional, reglementarea prevăzută de art. 600 alin. 1 teza a treia din

Codul de procedură civilă constituie o garanție a aplicării principiului prevăzut de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind judecarea unei cauze în mod echitabil și într-un termen rezonabil, în scopul înlăturării oricăror abuzuri din partea părților, prin care s-ar tinde la tergiversarea nejustificată a soluționării unui proces.

De altfel, art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată*

sunt prevăzute numai prin lege”, precum și art. 129, care prevede că, „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”, atribuie exclusiv legiuitorului prerogativa stabilirii competenței și procedurii de judecată, inclusiv a condițiilor de exercitare a căilor de atac. Prin urmare, termenele procedurale instituite de textul de lege criticat reprezintă expresia aplicării dispozițiilor constituționale invocate mai sus.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 600 alin. 1 teza a treia din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Paulina Bivolaru și Remus Virgil Bivolaru în Dosarul nr. 6.380/299/2007 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 decembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 14

din 8 ianuarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 2—5 din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marilena Mincă	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 2—5 din Codul penal, excepție ridicată de Cristofor-Ștefan Maftei în Dosarul nr. 1.674/45/2004 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, avocat Gheorghe Ciobotaru, cu împuternicire la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Apărătorul autorului excepției solicită admiterea acesteia pentru argumentele invocate în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, făcând trimitere, în acest sens, la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:
Prin Încheierea din 20 mai 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.674/45/2004, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 2—5 din Codul penal**. Excepția a fost ridicată de Cristofor-Ștefan Maftei cu ocazia soluționării recursului împotriva unei decizii penale pronunțate de Curtea de Apel Iași.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că art. 215 alin. 2 din Codul penal aduce atingere dreptului la un proces echitabil, precum și dreptului de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori. Consideră că alin. 3 și 4 ale aceluiași articol încalcă, în plus, principiul constituțional al legalității pedepsei, nesocotind litera și spiritul art. 11 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, potrivit căruia nimeni nu poate fi întemnițat pentru singurul motiv că nu este în măsură să execute o obligație contractuală. Referitor la alin. 5 al art. 215 din Codul penal, arată că încalcă egalitatea în drepturi și dreptul la un proces echitabil.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile de lege criticate nu încalcă prevederile din Constituție și din actele internaționale invocate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și

exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 215 alin. 2—5 din Codul penal sunt constituționale, deoarece nu contravin prevederilor din Legea fundamentală și din actele internaționale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 215 alin. 2—5 din Codul penal, având următorul cuprins: „*Înșelăciunea săvârșită prin folosire de nume sau calități mincinoase ori de alte mijloace frauduloase se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani. Dacă mijlocul fraudulos constituie prin el însuși o infracțiune, se aplică regulile privind concursul de infracțiuni.*

Inducerea sau menținerea în eroare a unei persoane cu prilejul încheierii sau executării unui contract, săvârșită în așa fel încât, fără această eroare, cel înșelat nu ar fi încheiat sau executat contractul în condițiile stipulate, se sancționează cu pedeapsa prevăzută în alineatele precedente, după distincțiile acolo arătate.

Emiterea unui cec asupra unei instituții de credit sau unei persoane, știind că pentru valorificarea lui nu există provizia sau acoperirea necesară, precum și fapta de a retrage, după emitere, provizia, în totul sau în parte, ori de a interzice trasului de a plăti înainte de expirarea termenului de prezentare, în

scopul arătat în alin. 1, dacă s-a pricinuit o pagubă posesorului cecului, se sancționează cu pedeapsa prevăzută în alin. 2.

Înșelăciunea care a avut consecințe deosebit de grave se pedepsește cu închisoare de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi legale, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 23 alin. (12) referitoare la legalitatea pedepsei, precum și ale art. 11 alin. (2) cu privire la dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, raportate la prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 4 din Protocolul nr. 7 la Convenție, privind dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori, ale art. 11 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, potrivit căruia nimeni nu poate fi întemnițat pentru singurul motiv că nu este în măsură să execute o obligație contractuală, precum și ale art. 1 privind egalitatea în drepturi și ale art. 10 privind dreptul la un proces echitabil din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 215 alin. 2—5 din Codul penal au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași dispoziții din Legea fundamentală și din actele internaționale invocate și în prezenta cauză și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 709 din 19 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 7 noiembrie 2006, Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra unei excepții identice ridicate de același autor, statuând că dispozițiile art. 215 alin. 2—5 din Codul penal sunt constituționale.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziei de mai sus își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 2—5 din Codul penal, excepție ridicată de Cristofor-Ștefan Maței în Dosarul nr. 1.674/45/2004 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 ianuarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ privind reglementarea unor măsuri în domeniul bugetar

Luând în considerare presiunile și riscurile determinate de evoluțiile economice interne și externe, necesitatea susținerii creșterii economice și reducerii inflației, precum și asigurarea cu prioritate a sumelor destinate finanțării proiectelor de infrastructură și a cofinanțării proiectelor finanțate din fonduri europene și a contribuției României la bugetul comunitar,

având în vedere opiniile și recomandările Comisiei Europene și ale organismelor financiare internaționale, referitoare la reducerea cheltuielilor bugetare, rezultă că, pentru evitarea riscurilor semnalate și implicit a riscului declanșării procedurii de deficit excesiv este necesară adoptarea unei politici de restrângere a cheltuielilor bugetare și de abordare mai prudentă a deficitului bugetar.

Luând în considerare faptul că aceste elemente vizează interesul general public și constituie situații de urgență și extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — Articolul 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 276 din 8 aprilie 2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 275/2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Pentru încadrarea în nivelul anual al deficitului bugetului general consolidat, prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Finanțelor Publice, se stabilesc limite anuale pentru finanțările rambursabile care urmează a fi contractate de unitățile administrativ-teritoriale și pentru tragerile ce se pot efectua din finanțările rambursabile contractate sau care urmează a fi contractate.

(2) La stabilirea limitelor prevăzute la alin. (1) nu se includ finanțările rambursabile pentru prefinanțarea și/sau cofinanțarea proiectelor care beneficiază de fonduri nerambursabile de la Uniunea Europeană și tragerile din aceste finanțări rambursabile, contractate sau care urmează a fi contractate de către unitățile administrativ-teritoriale.

(3) Comisia de autorizare a împrumuturilor locale, constituită în baza prevederilor art. 61 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, autorizează finanțările rambursabile care urmează a fi contractate de unitățile administrativ-teritoriale, precum și tragerile ce se pot efectua din finanțările rambursabile contractate sau care urmează a fi contractate, în limita cărora se pot efectua plăți, cu încadrarea în limitele anuale prevăzute la alin. (1).”

Art. 2. — Alineatele (3) și (5) ale articolului 1 din Ordonanța Guvernului nr. 9/1996 privind îmbunătățirea sistemului de finanțare a instituțiilor publice de cultură finanțate din venituri extrabugetare și alocații de la bugetul de stat sau de la bugetele locale, a sistemului de salarizare a personalului din aceste instituții, precum și îmbunătățirea salarizării personalului din instituțiile și activitățile cu profil cultural, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 21 din 30 ianuarie 1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 86/1996, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Alocațiile de la bugetul de stat sau de la bugetele locale, după caz, pentru finanțarea instituțiilor publice prevăzute la alin. (1) se prevăd, în sumă globală, în bugetele ordonatorilor

principali de credite bugetare și se repartizează de către aceștia pe instituțiile din subordine, în raport cu obligațiile sau cu programele propuse. Sumele astfel repartizate se includ în bugetul de venituri și cheltuieli al fiecărei instituții publice.

.....
(5) Bugetele de venituri și cheltuieli elaborate de instituțiile publice prevăzute la alin. (1) se aprobă de către ordonatorul principal de credite bugetare, după aprobarea legii bugetului de stat.”

Art. 3. — Alineatele (3) și (4) ale articolului 1 din Ordonanța Guvernului nr. 10/1996 privind îmbunătățirea sistemului de finanțare a unităților sportive finanțate din venituri extrabugetare și din alocații de la bugetul de stat, precum și a sistemului de salarizare a personalului din aceste unități, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 21 din 30 ianuarie 1996, aprobată prin Legea nr. 59/1996, cu modificările ulterioare, se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Alocațiile de la bugetul de stat pentru finanțarea unităților prevăzute la alin. (1) se prevăd, în sumă globală, în bugetele ordonatorilor principali de credite bugetare și se repartizează de către aceștia pe unitățile din subordine, în raport cu activitățile sau cu programele propuse. Sumele astfel repartizate se includ în bugetul de venituri și cheltuieli al fiecărei unități.

(4) Bugetele de venituri și cheltuieli elaborate de unitățile prevăzute la alin. (1) se aprobă de către ordonatorii principali de credite bugetare, după aprobarea legii bugetului de stat.”

Art. 4. — Bugetele de venituri și cheltuieli ale instituțiilor publice finanțate integral din venituri proprii, care funcționează în coordonarea primului-ministru, direct sau prin Cancelaria Primului-Ministru, și bugetul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, care funcționează în coordonarea viceprim-ministrului, se aprobă prin hotărâre a Guvernului, în termen de 15 zile de la data publicării legii bugetare anuale sau a legii de rectificarea bugetară.

Art. 5. — Prin derogare de la prevederile art. 58 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, subvențiile de la bugetul de stat către bugetele locale, necesare susținerii derulării proiectelor finanțate din fonduri externe nerambursabile postaderare, rămase neutilizate la finele exercițiului bugetar, se reflectă în excedentul bugetului local și, respectiv, în fondul de rulment, și vor fi utilizate în anul următor cu aceeași destinație pentru care aceste fonduri au fost acordate, până la finalizarea proiectelor respective.

Art. 6. — Prin derogare de la prevederile alin. (4) al art. 21 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, pentru cheltuielile de personal care se regăsesc în structura altor categorii de cheltuieli nu se aplică reținerea de 10% din prevederile aprobate ordonatorilor principali de credite.

Art. 7. — Prevederile art. 49 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările ulterioare, referitoare la creșterea alocațiilor bugetare, nu se aplică în anul 2009.

Art. 8. — Prevederile art. 80 alin. (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, nu se aplică în anul 2009.

Art. 9. — Prin derogare de la prevederile art. 43 alin. (3) din Legea nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2009 cota de contribuție la fondul de pensii este de 2% din baza de calcul, stabilită potrivit legii.

Art. 10. — Prin derogare de la prevederile art. 47 alin. (7) din Legea nr. 500/2002, cu modificările ulterioare, pentru asigurarea sumelor pentru sprijinirea producătorilor agricoli în anul 2009, Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale poate efectua virări de credite bugetare în condițiile prevederilor art. 47 alin. (5) și (6) din Legea nr. 500/2002, cu modificările ulterioare, pe tot parcursul anului bugetar. Aceste virări se efectuează dacă nu contravin prevederilor art. 47 din Legea nr. 500/2002, cu modificările ulterioare, și ale legilor bugetare anuale, precum și ale celor de rectificare bugetară.

Art. 11. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 221/2008 pentru stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 882 din 24 decembrie 2008, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 22, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — (1) Efectuarea modificărilor în execuția bugetului de stat pe anul 2009, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, se va face de către ordonatorii principali de credite, pe baza protocoalelor de predare-preluare și a precizărilor Ministerului Finanțelor Publice.”

2. La articolul 22, alineatul (8) se abrogă.

Art. 12. — (1) Cheltuielile privind despăgubirile, inclusiv cele provenite din aplicarea legislației privind creanțele fiscale administrate de Ministerul Finanțelor Publice și Agenția Națională de Administrare Fiscală, alte daune stabilite ca fiind datorate de Ministerul Finanțelor Publice și de Agenția Națională de Administrare Fiscală, în nume propriu sau în reprezentarea intereselor statului, pe baza hotărârilor definitive ale instanțelor judecătorești, cheltuielile rezultate în urma soluționării de către Ministerul Finanțelor Publice, pe cale amiabilă, în condițiile art. 720¹ din Codul de procedură civilă sau ale Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, a diferendelor ivite în activitatea sa, precum și obligațiile bănești ale statului român, născute din aplicarea

Convenției europene a drepturilor omului și constatate prin acorduri de soluționare amiabilă, prin decizii ale Comitetului Miniștrilor Consiliului Europei și hotărâri ale Curții Europene a Drepturilor Omului, se acoperă de către Ministerul Finanțelor Publice, pe bază de documente legale, din sumele prevăzute cu această destinație în bugetul de stat.

(2) Din sumele prevăzute în bugetul Ministerului Finanțelor Publice pentru despăgubiri civile, precum și pentru cheltuieli judiciare și extrajudiciare derivate din acțiuni în reprezentarea intereselor statului, potrivit dispozițiilor legale, se asigură și fondurile necesare pentru:

a) aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase și pietrelor prețioase în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 261/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) suportarea despăgubirilor, a cheltuielilor judiciare și extrajudiciare derivate din acțiuni în care Guvernul României este parte;

c) aplicarea prevederilor art. 14¹ alin. (4) din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Pe măsura necesităților de finanțare prevăzute la alin. (2) lit. b), se autorizează Ministerul Finanțelor Publice, la solicitarea Secretariatului General al Guvernului, să introducă modificările corespunzătoare în bugetul de stat și în bugetele celor 2 ordonatori principali de credite, în scopul asigurării creditelor bugetare în limita cărora vor fi efectuate plățile.

(4) În vederea asigurării fondurilor prevăzute la alin. (2) lit. c), se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă modificările corespunzătoare în volumul și în structura veniturilor și cheltuielilor bugetului de stat, precum și în volumul și în structura bugetului Ministerului Finanțelor Publice, în funcție de încasarea dividendelor aferente acțiunilor deținute de stat la Fondul „Proprietatea”.

Art. 13. — (1) Prin derogare de la prevederile alin. (2) al art. 10 din Hotărârea Guvernului nr. 518/1995 privind unele drepturi și obligații ale personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2009, în statele europene, personalul român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar poate să călătorească cu avionul astfel:

a) la business class, membrii Guvernului;

b) la clasa economică, restul personalului.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (7) al art. 10 din Hotărârea Guvernului nr. 518/1995, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2009, pentru personalul român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar care nu se încadrează la categoria a II-a de diurnă, transportul dus-întors, pe distanța dintre aeroport sau gară și locul de cazare, se face cu mijloacele de transport în comun.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

ACTE ALE CAMEREI CONSULTANȚILOR FISCALI

CAMERA CONSULTANȚILOR FISCALI

HOTĂRÂRE

privind susținerea examenului pentru atribuirea calității de consultant fiscal — sesiunea martie 2009

În temeiul prevederilor art. 11 lit. a¹) din Ordonanța Guvernului nr. 71/2001 privind organizarea și exercitarea activității de consultanță fiscală, aprobată cu modificări prin Legea nr. 198/2002, cu modificările și completările ulterioare, în baza prevederilor Regulamentului pentru organizarea examenului de atribuire a calității de consultant fiscal, aprobat prin Hotărârea Consiliului superior al Camerei Consultanților Fiscali nr. 4/2007,

Consiliul superior al Camerei Consultanților Fiscali, întrunit în ședința din 11 februarie 2009, h o t ă r ă ș t e:

Art. 1. — (1) Examenul de atribuire a calității de consultant fiscal va avea loc în municipiul București, în zilele de 21 și 22 martie 2009.

(2) Locul de desfășurare a examenului se va publica pe site-ul Camerei Consultanților Fiscali până la data de 16 martie 2009.

Art. 2. — Examenul va fi susținut din tematica și bibliografia pentru examen prevăzute în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, și va consta într-o probă scrisă sub formă de test-grilă.

Art. 3. — (1) Înscrierile la examen se fac în perioada 23 februarie—4 martie 2009 pe site-ul www.cameraconsultantilorfiscali.ro și dosarele se transmit prin servicii poștale cu confirmare de primire pe adresa str. Lucrețiu Pătrășcanu nr. 10, sectorul 3, București.

(2) Dosarul de înscriere va conține cererea de înscriere la examen, prevăzută în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, împreună cu documentele corespunzătoare prevăzute la art. 5 din Regulamentul pentru organizarea examenului de atribuire a calității de consultant fiscal, aprobat prin Hotărârea Consiliului superior al Camerei Consultanților Fiscali nr. 4/2007.

Art. 4. — Colectivul pentru organizarea și desfășurarea examenului de atribuire a calității de consultant fiscal și comisiile de examinare și de soluționare a contestațiilor vor duce la îndeplinire prevederile prezentei hotărâri.

Art. 5. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Camerei Consultanților Fiscali,
Daniel Chițoiu

București, 11 februarie 2009.
Nr. 4.

ANEXA Nr. 1

TEMATICA DE EXAMEN martie 2009

1. Noțiuni de drept comercial:

- faptele de comerț;
- comercianți;
- constituirea și funcționarea societăților comerciale;
- reorganizări, fuziuni, divizări și lichidări.

2. Noțiuni generale privind finanțele publice și principiile directivelor europene:

— cadrul general și procedurile privind formarea, administrarea, angajarea și utilizarea fondurilor publice, precum și responsabilitățile instituțiilor publice implicate în procesul bugetar;

- principiile fiscalității.

3. Impozitul pe profit:

- contribuabili și sfera de cuprindere;
- contribuabili scutiți de la plata impozitului pe profit;
- determinarea profitului impozabil pentru organizațiile nonprofit;
- determinarea bazei de calcul a impozitului (venituri supuse impozitării, venituri neimpozabile, cheltuieli efectuate în

scopul realizării de venituri, cheltuieli care se deduc limitat, cheltuieli nedeductibile);

- rezerve și provizioane fiscale;
- regimul fiscal al cheltuielilor cu dobânzile;
- amortizarea fiscală;
- termene de plată și de declarare a impozitului;
- pierderi fiscale;
- facilități fiscale;
- reguli fiscale privind reorganizările juridice (fuziuni, divizări, divizări parțiale, schimburi de titluri de participare), în context transfrontalier;
- reguli fiscale aplicabile dividendelor distribuite de filiale din state membre ale Uniunii Europene persoanelor juridice române, societăți-mamă, respectiv sediilor permanente din România ale persoanelor juridice rezidente în state membre ale Uniunii Europene (societăți-mamă);
- aspecte fiscale internaționale (sediul permanent; impunerea persoanelor juridice străine care realizează venituri din sau în legătură cu proprietăți imobiliare situate în România sau din vânzarea/cesionarea titlurilor de participare deținute la

o persoană juridică română; creditul fiscal, pierderi fiscale externe).

4. Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor:

- definiția microîntreprinderii;
- condițiile pe care trebuie să le întrunească o microîntreprindere și procedura de formulare a opțiunii pentru acest sistem de impunere;
- cota de impozitare;
- determinarea bazei impozabile (veniturile care se scad din baza impozabilă);
- termenul de plată;
- impunerea asocierilor cu persoanele fizice.

5. Impozitul pe venit:

- contribuabili și sfera de cuprindere;
- categorii de venituri impozabile;
- venituri neimpozabile;
- cote de impozit;
- determinarea bazei de calcul a impozitului pe categorii de venit;
- plăți anticipate în contul impozitului pe venit;
- obligațiile plătitorilor de venituri și ale contribuabililor;
- venitul net anual impozabil;
- venituri supuse impozitului final cu reținere la sursă;
- termene de plată;
- aspecte fiscale internaționale;
- reguli privind asociațiile fără personalitate juridică.

6. Impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți și impozitul pe reprezentanțele firmelor străine înființate în România:

- contribuabili;
- sfera de cuprindere a impozitului;
- venituri impozabile obținute din România;
- scutiri;
- coroborarea prevederilor Codului fiscal cu cele ale convențiilor de evitare a dublei impuneri;
- certificatele de atestare a impozitului plătit de nerezidenți;
- impozitul pe reprezentanțe (cuantum, termen de plată și depunerea declarației fiscale);
- principiile privind impunerea veniturilor din economii obținute din România de persoanele fizice rezidente în alte state membre ale Uniunii Europene; definiția beneficiarului efectiv; definiția agentului plătitor, definiția plății dobânzilor, eliminarea dublei impuneri în cazul plăților din dobânzi primite de la rezidenți români din Austria, Luxemburg și Belgia, care au perioadă de tranziție în ceea ce privește aplicarea schimbului automat de informații;
- principiile prevăzute în aplicarea reținerii la sursă a impozitelor asupra redevențelor și dobânzilor primite/plătite între întreprinderi asociate rezidente în state membre ale Uniunii Europene; definiția dobânzilor și redevențelor, definiția întreprinderilor asociate, reguli tranzitorii în aplicarea prevederilor legate de impunere a redevențelor și dobânzilor la întreprinderile asociate.

7. Impozitul pe proprietate și taxele locale:

- baza de impozitare;
- contribuabili;
- mod de calcul;
- termene de plată;
- reduceri și scutiri;
- modul de declarare a proprietăților.

8. Taxa pe valoarea adăugată:

- sfera de aplicare;
- persoane impozabile;
- operațiuni cuprinse în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată;
- locul operațiunilor cuprinse în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată;

— faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată;

- baza de impozitare;
- cote de taxă pe valoarea adăugată;
- operațiuni scutite;
- regimul deducerilor;
- persoanele obligate la plata taxei pe valoarea adăugată;
- obligații;
- regimuri speciale pentru: întreprinderi mici, agenții de turism, bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități; aurul de investiții; persoanele impozabile nestabilite în Comunitatea Europeană, care prestează servicii electronice persoanelor neimpozabile;
- măsuri de simplificare;
- răspunderea pentru plata taxei pe valoarea adăugată;
- dispoziții tranzitorii.

9. Accize:

- a) Accize armonizate:
 - sfera de aplicare, fapt generator, eliberare pentru consum, exigibilitate, calculul accizelor;
 - regimul de antrepoziție:
 - reguli generale;
 - autorizarea ca antrepoziție fiscale;
 - condiții de autorizare;
 - obligațiile antrepoziționarilor autorizați;
 - anularea, revocarea, suspendarea autorizației;
 - operatori înregistrați, operatori neînregistrați, reprezentant fiscal;
 - deplasarea și primirea produselor aflate în regim suspensiv;
 - deplasarea intracomunitară a produselor cu accize plătite;
 - vânzarea la distanță;
 - scutiri de la plata accizelor;
 - restituiri;
 - sistemul de marcare.
- b) Accize nearmonizate:
 - sfera de aplicare;
 - calculul accizelor;
 - plătitori;
 - scutiri.

10. Taxele vamale:

- tariful vamal și clasificarea tarifară a mărfurilor;
- originea mărfurilor (originea nepreferențială și originea preferențială);
- regimuri suspensive și regimuri vamale economice (tranzit, antrepoziție vamală, perfecționare activă, transformare sub control vamal, admitere temporară, perfecționare pasivă);
- datoria vamală (garantarea cuantumului datoriei vamale, nașterea datoriei vamale, stingerea datoriei vamale, rambursarea și remiterea drepturilor);
- categorii de bunuri scutite de la plata datoriei vamale.

11. Contabilitate:

- obligațiile ce revin, potrivit legii, persoanelor juridice, pe linia organizării și conducerii contabilității;
- contabilitatea activelor, datorii și a capitalurilor proprii;
- contabilitatea veniturilor, cheltuielilor și a rezultatului exercițiului financiar;
- forma și conținutul situațiilor financiare anuale.

12. Sancțiuni și căi de contestare:

- sancționarea contravențiilor la legislația fiscală;
- contestarea sancțiunilor aplicate de organul fiscal, precum și a deciziilor de impunere.

13. Aspecte privind procedura fiscală:

- principii generale de conduită în administrarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat;
- creditori fiscali, debitori, plătitori ai obligațiilor fiscale;

- domiciliul fiscal;
- competența organului fiscal, actele emise de organele fiscale, administrarea și aprecierea probelor;
- înregistrarea fiscală a plătitorilor de impozite, taxe și contribuții;
- obligația de a depune declarații fiscale, conținutul declarației fiscale, termene de declarare, corectarea declarațiilor fiscale și sancțiuni pentru nedepunerea acestora;
- procedura de stabilire a impozitelor și taxelor;
- procedura de colectare a creanțelor fiscale;
- soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale;
- inspecția fiscală;

- stabilirea prețului de piață al tranzacțiilor între persoane afiliate;
- acordul de preț în avans și soluția fiscală individuală anticipată;
- procedura de începere, derulare și finalizare a inspecției fiscale;
- stabilirea condițiilor și declararea contribuabililor inactivi;
- termene de prescripție;
- stingerea creanțelor fiscale prin executare silită și prin alte modalități;
- recuperarea în România a unor creanțe stabilite într-un alt stat membru al Uniunii Europene;
- contravenții și sancțiuni prevăzute de Codul de procedură fiscală.

BIBLIOGRAFIE

1. Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;
2. Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare;
3. Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare;
4. Legea contabilității nr. 82/1991, republicată;
5. Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale;
6. Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
7. Legea nr. 26/1990 privind Registrul comerțului, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
8. Legea nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, cu modificările și completările ulterioare;
9. Legea nr. 134/2007 pentru ratificarea unor convenții și acorduri privind impunerea veniturilor din economii și schimbul automat de informații referitoare la astfel de venituri;
10. Legea nr. 252/2003 privind registrul unic de control;
11. Regulamentul (CEE) nr. 2.913/1992 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, cu modificările ulterioare;
12. Regulamentul (CEE) nr. 2.454/1993 al Comisiei din 2 iulie 1993 privind dispozițiile de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2.913/1992 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, cu modificările ulterioare;
13. Codul civil, cu modificările și completările ulterioare;
14. Codul comercial, cu modificările și completările ulterioare;
15. Decretul nr. 31/1954 privitor la persoanele fizice și persoanele juridice;
16. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale;
17. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, aprobată prin Legea nr. 206/2008;
18. Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
19. Ordonanța Guvernului nr. 86/2003 privind unele reglementări în domeniul financiar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 609/2003, cu modificările ulterioare;

20. Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările ulterioare;
21. Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare*);
22. Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;
23. Hotărârea Guvernului nr. 1.050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală;
24. Hotărârea Guvernului nr. 529/2007 pentru aprobarea Procedurii de emitere a soluției fiscale individuale anticipate și a acordului de preț în avans;
25. Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 125/2008 privind depunerea declarațiilor fiscale cu codificarea informațiilor prin cod de bare;
26. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 864/2005 pentru aprobarea Procedurii privind regimul de declarare derogatoriu;
27. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.346/2006 privind aprobarea Procedurii de atribuire a codului de înregistrare fiscală pentru persoanele fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere, a Procedurii de modificare a domiciliului fiscal pentru asocierile și alte entități fără personalitate juridică, precum și a modelului unor formulare;
28. Ordinul ministrului finanțelor nr. 1.798/1998 pentru aprobarea formularisticii referitoare la aplicarea convențiilor de evitare a dublei impuneri și stabilirea competențelor privind semnarea acestor formulare, cu modificările și completările ulterioare;
29. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 94/2006 privind aprobarea modelului și conținutului formularelor și a instrucțiunilor de completare a acestora în vederea îndeplinirii procedurii de comunicare a actelor administrative fiscale prin publicitate;
30. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.329/2004 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului „Declarație privind sediile secundare”;
31. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 262/2007 pentru aprobarea formularelor de înregistrare fiscală a contribuabililor, cu modificările ulterioare;

*) A se vedea și rectificarea din Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 18 septembrie 2001.

32. Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 419/2007 pentru aprobarea procedurii de schimbare a sediului social, precum și pentru aprobarea formularului „Decizie de înregistrare a sediului social și a domiciliului fiscal”;

33. Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 101/2008 privind aprobarea modelului și conținutului formularelor utilizate pentru declararea impozitelor, taxelor și contribuțiilor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă, cu modificările și completările ulterioare;

34. Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 2.371/2007 pentru aprobarea modelului și conținutului unor formulare prevăzute la titlul III din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

35. Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 2.293/2007 pentru aprobarea modelului și conținutului fișei fiscale privind impozitul pe veniturile din salarii;

36. Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.333/2007 pentru aprobarea Procedurii privind declararea și stabilirea impozitului pe veniturile din cedarea folosinței bunurilor realizate din derularea unui număr mai mare de 5 contracte de închiriere/subînchiriere;

37. Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 2.410/2007 privind aspecte de natură contabilă și fiscală referitoare la practicienii în insolvență, persoane fizice sau juridice, care își desfășoară activitatea în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență;

38. Ordinul ministrului economiei și finanțelor și al ministrului justiției nr. 1.706/1.889/C/2008 privind aprobarea procedurilor de stabilire, plată și rectificarea impozitului pe veniturile din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal și a modelului și conținutului unor formulare prevăzute la titlul III din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

39. Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 2.025/2008 privind aprobarea Procedurii pentru acordarea deducerii reprezentând cheltuieli pentru economisire în sistem colectiv pentru domeniul locativ și restituirea cheltuielilor efectuate cu bursele private;

40. Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 273/2007 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului „Certificat de atestare a calității de persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA”;

41. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.224/2006 pentru aprobarea unor proceduri privind înregistrarea și gestiunea persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA;

42. Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 1.857/2007 privind aprobarea Metodologiei de soluționare a deconturilor cu sume negative de taxă pe valoarea adăugată cu opțiune de rambursare*);

43. Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 179/2007 pentru aprobarea Instrucțiunilor de corectare a erorilor materiale din deconturile de taxă pe valoarea adăugată;

44. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.216/2006 pentru aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea măsurilor de simplificare cu privire la transferuri și achiziții intracomunitare asimilate prevăzute la art. 128 alin. (10) și art. 130¹ alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

45. Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 1.372/2008 privind organizarea evidenței în scopul taxei pe valoarea

adăugată, conform art. 156 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal;

46. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.218/2006 privind aprobarea Normelor de aplicare a scutiilor de taxă pe valoarea adăugată pentru traficul internațional de bunuri, prevăzute la art. 144 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările ulterioare, cu modificările și completările ulterioare;

47. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.219/2006 pentru aprobarea Normelor privind stabilirea procedurii și a condițiilor de autorizare a antrepozitului de taxă pe valoarea adăugată, prevăzut la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 8 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

48. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.220/2006 pentru aprobarea Normelor privind scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată și a accizelor pentru importurile definitive ale anumitor bunuri, prevăzută la art. 142 alin. (1) lit. d) și art. 199 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

49. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.222/2006 privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. a)—i), art. 143 alin. (2) și art. 144¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, cu modificările ulterioare;

50. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 257/2007 privind Procedura pentru aprobarea perioadei fiscale semestriale/anuale pentru persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA;

51. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 523/2007 pentru aprobarea Procedurii de soluționare a cererilor de rambursare a taxei pe valoarea adăugată către persoane impozabile neînregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene;

52. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 530/2007 pentru aprobarea Procedurii de soluționare a cererilor de rambursare a taxei pe valoarea adăugată către persoane impozabile neînregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA în România, stabilite în afara Comunității;

53. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 500/2007 pentru aprobarea Normelor privind procedura de acordare a certificatului de amânare de la plata în vamă a taxei pe valoarea adăugată și de eliberare a garanției pentru importurile de bunuri, cu modificările ulterioare;

54. Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 1.692/2007 pentru aprobarea Normelor privind restituirea taxei pe valoarea adăugată cumpărătorilor, persoane fizice, care nu sunt stabiliți în Comunitatea Europeană;

55. Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3/2007 privind Procedura de solicitare a certificatului de înregistrare în scopuri de TVA pentru comercianții care se înregistrează în scopuri de TVA de la înființare;

56. Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.429/2007 pentru aprobarea competenței de administrare a unor categorii de contribuabili de către Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București;

57. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 110/2007 privind aprobarea Procedurii de gestionare a documentelor administrative de însoțire, întocmite în cazul deplasării produselor accizabile în regim suspensiv, cu modificările și completările ulterioare;

*) A se vedea și rectificarea din Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 849 din 11 decembrie 2007.

58. Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 420/2007 privind aprobarea Procedurii de restituire a accizelor plătite de către utilizatorii produselor supuse accizelor armonizate, pentru care se acordă scutire indirectă;

59. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.157/2006 privind organizarea activității de administrare a contribuabililor nerezidenți care nu au pe teritoriul României un sediu permanent;

60. Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 526/2004 privind procedura de modificare din oficiu a domiciliului fiscal al contribuabilului;

61. Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată;

62. Reglementările contabile conforme cu Directiva a IV-a a Comunităților Economice Europene, parte componentă a reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.752/2005, cu modificările și completările ulterioare;

63. Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 3.512/2008 privind documentele financiar-contabile;

64. Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 858/2008 privind depunerea declarațiilor fiscale prin mijloace electronice de transmitere la distanță;

65. Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.250/2007 privind aprobarea Procedurii de soluționare a cererilor de restituire a taxei pe valoarea adăugată depuse în condițiile titlului VI „Taxa pe valoarea adăugată” din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

66. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.226/2006 privind utilizarea unor formulare financiar-contabile de către persoanele prevăzute la art. 1 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată;

67. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 172/2006 privind încadrarea produselor în categoria material lemnos pentru care se aplică taxare inversă, cu modificările ulterioare;

68. Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 1.823/2007 pentru aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a măsurilor de simplificare în domeniul taxei pe valoarea adăugată privind operațiunile pluripartite din Comunitate, legate de lucrări asupra bunurilor mobile corporale, și a Instrucțiunilor de aplicare a măsurilor de simplificare în domeniul taxei pe valoarea adăugată privind returnările de bunuri în spațiul comunitar și tratamentul fiscal al reparațiilor efectuate în perioada de garanție și postgaranție;

69. Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 2.067/2007 pentru aprobarea Normelor privind aplicarea scutirii de taxă pe valoarea adăugată prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. j), k), l) și m) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și la art. X și XI din Acordul dintre România și Statele Unite ale Americii privind statutul forțelor Statelor Unite ale Americii în România, semnat la Washington la 30 octombrie 2001, ratificat prin Legea nr. 260/2002;

70. Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 2.180/2007 privind aprobarea Procedurii de autorizare pentru a importa bunuri în regim de scutire de la plata taxei pe valoarea adăugată a organismelor prevăzute la art. 48, 56 și la art. 64 lit. c) din Normele privind scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată și a accizelor pentru importurile definitive ale anumitor bunuri, prevăzută la art. 142 alin. (1) lit. d) și art. 199 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.220/2006;

71. Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 227/2008 privind indicele de inflație utilizat pentru actualizarea plăților anticipate în contul impozitului pe profit anual;

72. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.304/2004 privind modelul și conținutul formularelor și documentelor utilizate în activitatea de inspecție fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

73. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 972/2006 privind aprobarea formularului „Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală”, cu modificările ulterioare;

74. Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 1.046/2007 pentru modificarea unor ordine ale ministrului economiei și finanțelor (modifică Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 972/2006);

75. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.267/2006 pentru aprobarea formularului „Decizie privind nemodificarea bazei de impunere”, cu modificările și completările ulterioare;

76. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.939/2004 pentru aprobarea formularului „Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală”, cod 14.13.27.18;

77. Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 708/2006 privind condițiile și modalitățile de suspendare a inspecției fiscale, cu modificările și completările ulterioare;

78. Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.181/2007 privind modelul și conținutul Raportului de inspecție fiscală;

79. Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 575/2006 privind stabilirea condițiilor și declararea contribuabililor inactivi, cu modificările și completările ulterioare;

80. Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.310/2007 privind procedura de înregistrare a contractelor încheiate între persoane juridice române și persoane juridice străine sau persoane fizice nerezidente;

81. Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.746/2008 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului (300) „Decont de taxă pe valoarea adăugată”;

82. Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.498/2008 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului (301) „Decont special de taxă pe valoarea adăugată”;

83. Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 552/2008 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului „Declarație recapitulativă privind livrările/achizițiile intracomunitare de bunuri”;

84. Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 222/2008 privind conținutul dosarului prețurilor de transfer (liniile directoare privind prețurile de transfer emise de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică și Codul de conduită privind documentația prețurilor de transfer, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. C176/1 din 28 iulie 2006).

85. Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.815/2008 pentru aprobarea modelului și conținutului unor formulare prevăzute la titlul III din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal;

86. Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 819/2008 pentru aprobarea Procedurii privind declararea contribuabililor inactivi, cu modificările și completările ulterioare;

87. Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 605/2008 privind aprobarea Procedurii de anulare din oficiu a înregistrării în scopuri de TVA a persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA, care figurează în lista contribuabililor inactivi;

Nr. de înregistrare/.....

Loc foto

C E R E R E**de înscriere la examenul pentru atribuirea calității de consultant fiscal — sesiunea**

Subsemnatul(a),, născut(ă) la data de în localitatea, județul, legitimat(ă) cu B.I./C.I./pașaport seria nr., eliberat(ă) de la data de, CNP, cetățenia, domiciliat(ă) în, str. nr., bl., sc., et., ap., județul/sectorul, telefon fix, telefon mobil, solicit înscrierea la examenul pentru atribuirea calității de consultant fiscal, organizat de Camera Consultanților Fiscali, sesiunea

Anexez la prezenta cerere curriculum vitae însoțit de următoarele documente, conform art. 5 alin. (2) din Regulamentul pentru organizarea examenului de atribuire a calității de consultant fiscal, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Camerei Consultanților Fiscali nr. 4/2007:

- B.I./C.I./pașaport, în copie;
- diploma de studii superioare (profil economic), sesiunea, seria nr., emisă de la data de, în copie legalizată;
- carnetul de muncă, seria nr., emis de la data de, în copie certificată de angajator sau în copie legalizată;
- certificatul de naștere, seria nr., emis de la data de, în copie legalizată, în cazul schimbării numelui;
- certificatul de căsătorie, seria nr., emis de la data de, în copie legalizată, în cazul schimbării numelui;
- certificatul de cazier judiciar, seria nr., emis de la data de, în perioada de valabilitate;
- certificatul de cazier fiscal, seria nr., emis de la data de, în perioada de valabilitate;
- adeverința medicală, seria nr., emisă de la data de
- 3 fotografii de 2/3 cm.

Declar pe propria răspundere, cunoscând prevederile Codului penal, că am desfășurat activitățile prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. b) din Regulamentul pentru organizarea examenului de atribuire a calității de consultant fiscal, astfel:

Unitatea	Activitatea desfășurată	Perioada		Nr. de luni	Funcția	Observații
		de la	până la			
Total perioadă:						

Data

Semnătura

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2009 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Zile de apariție/săptămână	Greutate medie/apariție (grame)	Valoare (TVA 9% inclus)/lei		
					12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	750	5	50	800	210	75
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	90	1	50	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	5	60	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	800	5	15	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	7.200	5	50	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	400	5	25	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	60	1	30	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	—	2.500	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	—	3.500	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial Partea I bis se multiplică pe bază de comandă.

Începând cu anul 2009 se sistează apariția publicației Repertoriul legislației României.

Abonamente la publicațiile oficiale și comenzi către „Monitorul Oficial” R.A. se pot efectua prin următoarele societăți de distribuție:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ” — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, Str. Lirei nr. 11, parter, ap. 1, (telefon/fax: 021.411.91.79; 021.411.54.08)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr. 202A (telefon: 021.316.30.57, fax: 021.316.30.58)
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1, corp B, et. 2, camerele 256—259, OP 33 (telefon/fax: 021.313.85.07; 021.313.85.08; 021.313.85.09)
- ◆ MEDIA PRESS ABONAMENTE — S.R.L. — București, str. Izvor nr. 78, et. 2 (telefon: 021.311.97.84, fax: 021.311.97.85)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 021.255.48.15; 021.255.48.16; 021.255.48.17)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 021.221.42.83; 0745.133.712)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, str. Pictor Dimitrie Hârlescu nr. 6, sector 2 (telefon: 021.255.18.00, fax: 021.255.18.66; 021.255.19.18)
- ◆ ART ADVERTISING — S.R.L. — Râmnicu Vâlcea, str. Regina Maria nr. 7, bl. C1, sc. C, mezanin II (fax: 0250/73.54.75, telefon: 0350.40.59.87; 0350.40.59.88)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Elena Doamna nr. 62—64 (telefon/fax: 0244/51.40.52; 0244/51.48.01)
- ◆ DIFSTARPRESS — S.R.L. — Slobozia, bd. Matei Basarab, bl. I60, sc. A, ap. 15 (telefon/fax: 0243/23.23.68)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/51.08.57; 0268/51.08.58)
- ◆ ROESTA — S.R.L. — Curtea de Argeș, str. Valea Iașului, bl. P10, sc. B, ap. 18 (telefon/fax: 0248/72.11.43)
- ◆ VIAȚA LIBERĂ — S.A. — Galați, Str. Domnească nr. 68 (telefon: 0236/46.06.20, fax: 0236/47.10.28)
- ◆ UNITATEA — S.R.L. — Alba Iulia, str. Traian nr. 26 (telefon: 0258/81.16.31, fax: 0258/81.28.43)
- ◆ MANPRES DISTRIBUTION — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1 (OP 33 — CP 24) (telefon/fax: 021.314.63.39)
- ◆ CUGET LIBER — S.A. — Constanța, bd. I.C. Brătianu nr. 5 (telefon: 0241/58.21.20, fax: 0241/61.95.24)
- ◆ SIMPEX LOGISTIC — S.R.L. — Călărași, Str. Progresul nr. 21, bl. B1, sc. B, ap. 5 (telefon/fax: 0242/31.89.29)
- ◆ CIPSOFT DESIGN — S.R.L. — Ploiești, str. Eroilor nr. 2 bis (tel. 0722.36.54.65 sau 0724.20.31.43)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 324411